

Verkiezingen, nieuw jaardoel

Jaarlijks kiest de Duifgemeenschap een zogenaamd 'jaardoel' waar we maandelijks voor collecteren.

Voor 2012 is dat jaardoel de Voedselbank in Amsterdam.

De Voedselbank zet zich in voor huishoudens die niet in staat zijn om dagelijks het brood op de plank te krijgen. Zij functioneren als schakel tussen overschot en gebrek in onze maatschappij. Dit gebeurt op de eerste plaats door het verstrekken van gratis voedselpakketten aan mensen die daarvoor in aanmerking komen. De financiële ondersteuning vanuit deze collecte zal worden besteed aan het aankopen van voedsel en/of dient ter dekking van de organisatiekosten.

Yvonne van der Velden bedankt iedereen voor het steunen van haar voorgedragen jaardoel 'De Voedselbank in Amsterdam'. Zij hoopt dat het eindbedrag een mooi geldbedrag zal worden, waar veel mensen van kunnen profiteren.

Aan het slot van de vergadering las Thom Moerkamp onderstaande brief van scheidend voorzitter Hedwig Buren voor.

Lieve Duiven,

Omdat ik hier vandaag zelf niet aanwezig kan zijn, leest Thom dit voor mij voor.

De manier waarop ik afscheid moet nemen van het bestuur en van het voorzitterschap, is absoluut niet zoals ik het voor ogen had

Waar we in november in het bestuur nog hebben afgesproken om door te gaan, bleek een paar weken geleden dat dat niet reëel is

Mijn energie was van de ene op de andere dag op en ik moet er mee leren leven dat ik niet meer zelf in de hand heb wat ik, wanneer kan doen.

In deze conditie kan ik niets voor het bestuur en dus voor jullie betekenen.

Komende week begin ik weer met chemokuren, waarvan ik hoop dat ze hun werk zullen doen en ik me dus weer beter ga voelen.

Zodra ik daar weer toe in staat ben zal ik mijn gezicht weer laten zien.

Ik dank jullie voor al die jaren met vertrouwen in het bestuur. We hebben met een fijne groep mensen gewerkt en dat zal ook zo doorgaan.

Ik wens het nieuwe bestuur alle wijsheid toe om er het komende jaar weer tegenaan te gaan.

Er is altijd genoeg te doen.

Liefs voor iedereen,

• Hedwig

Bestuur geïnstalleerd

Bij de bestuursverkiezing zijn nieuwe en oude bestuursleden met grote meerderheid van de uitgebrachte stemmen gekozen en herkozen. Wij proberen elkaar en alle Duiven te inspireren. Wij hebben een gezamenlijk doel: hoe kunnen wij het komende en volgende jaren voldoende bezoekers aantrekken en ons dusdanig profileren, dat wij een grotere rol gaan innemen in kerkelijk Amsterdam.

Rolverdeling: voorzitter: Yvon van der Meer, secretaris: Marc van de Giessen, penningmeester: Ineke Pruissen, liturgie: Marian van der Meer, PR-pastoraat-en-voorgangers: Marina Slot, facilitair: Hortense Ghijs.

Op uitnodiging van het bestuur vervult Fred Vos een adviserende functie. Fred heeft vóór de verkiezingen aangeboden vooral een uitvoerende rol te spelen bij de PR en Duif publicaties (onderhoud en vormgeving website, folders & flyers, HGL) en zal in die taak een tandem vormen met Marina Slot. *Lees verder op pag 4 ►*

Nr 2 - 26 februari 2012

Het volgende nummer verschijnt op 1 april 2012
Inleveren kopij - voor 18 maart 2012

Aanvang zondagsviering 10:30 uur

26 feb	Diana Vernooij
4 mrt	Catrinus Mak
11 mrt	Bert van der Meer
18 mrt	Helma Schenkeveld
25 mrt	Marina Slot
1 apr	Palmpasen Catrinus Mak
5 apr	Seideravond Henk Kemper
6 apr	Goede Vrijdag Diana Vernooij
8 april	PASEN Jan Andreae

Kindernevenvieringen

Zondag 1 april Palmpasen

Agenda

Zaterdag 17 maart 14.00 uur

Verbondsviering van Mark en Machiel.

Voorganger: Marina Slot

Lunchconcerten in De Duif

Concertprogramma winter/voorjaar 2012

11 maart

- Inger van Vliet
piano

22 april

- Patrick Hopper en
Johan Hollebeek
orgel en trompet

13 mei

- Tania Sikelianou
duo piano en viool

10 juni

- Bram Buitenkant
piano

Voor het totale concertaanbod in
De Duif zie de aankondiging op
www.stadsherstel.nl > Cultuuragenda

Duifkoor

Wekelijkse repetitie op dinsdagavond,
20:00 uur in De Duif. Entree via
Utrechtsedwardsstraat 7.

- Zondag 26 febr. Geen Koor/dirigent
en pianiste tijdens de Duifviering
vanwege voorjaarsvakantie
- Dinsdag 28 febr. Geen koorrepetitie.

Verjaardagen

7 mrt Rob Gijbels
12 mrt Tobias van der Marck
13 mrt Frank Vianen
14 mrt Bea Kuyper
15 mrt Corrie Keizer
16 mrt Lex Molenaar
18 mrt Fjodor Gransjean
21 mrt Christina Terpstra

Colofon

Het Groene Licht is een uitgave van de Stichting De Duif. Verantwoordelijk voor de inhoud is de redactie: Hortense Ghijs, Angela van der Marck en Hans Ernens. Vormgeving: Freek van der Marck en Fred Vos.

HGL is onder andere een podium voor discussie. Ingezonden stukken zijn welkom, maar de redactie behoudt zich het recht voor van niet plaatsen en inkorten.

Adressen

- Stichting De Duif
- Oecumenische Basisgemeente De Duif
- Stichting tot Beheer van De Duif
- Redactie Het Groene Licht
Postadres: Utrechtsedwarsstraat 7
1017 WB Amsterdam
e-mail: deduif@xs4all.nl
website: www.deduif.nu
- Stichting De Duif, entree kerkzaal
Prinsengracht 756, 1017 LD Amsterdam
Telefoon 06 45949624
Postbank 049.80.620

Verzending HGL

Hortense Ghijs 020 6266155

Abonnement HGL

Door overmaken van € 15,00 per jaar op Postbank rekening 49.80.620 o.v.v. Abonnement HGL wordt u postabonnee.

Hoe word ik aangeslotene van De Duif?

Wie zich met de Duifgeloofsgemeenschap verbonden voelt, kan zich melden bij het bestuur met het verzoek in het register van Aangeslotenen te worden opgenomen.

Aangeslotenen kunnen onder meer participeren in de democratische besluitvorming en van hen wordt actieve deelname aan de basisgemeente De Duif verwacht.

Jaardoel - maandcollectes

2012 - De Amsterdamse Voedselbank zet zich in voor huishoudens die niet in staat zijn om dagelijks het brood op de plank te krijgen.

Diana Vernooij, december 2011 in Senegal

Huishoudschool in Dakar

Alles is klaar: het huis, de twee slaapkamers, de lesruimten, het restaurant, de twee kantoren, de binnenplaats. Er zijn ook twee vrouwen die aangesteld zijn als dagelijkse hoedsters van de meisjes. En er is een bewaker die het gebouw 24 uur in de gaten houdt. Er zijn zelfs al leraren, die naast hun werk de meisjes les willen geven.

In mei is de school officieel geopend door de minister van werkgelegenheid. Ik word rondgeleid en alles ziet er prachtig uit. Helemaal klaar, op één ding na: er zijn geen leerlingen. Na de zomer, na de ramadan, zouden de leerlingen komen. Het is nu eind december. Waarom zijn er nog geen leerlingen?

Ze komen van het platteland, jong, tussen de 12 en 18 jaar en ze komen om huishoudelijk medewerkster te worden naar de stad. Velen van hen weten niet wat elektriciteit is, of een betonnen vloer met tegels. Ze kennen geen tafels en stoelen. Laat staan dat ze weten hoe vloeren geboend en tafels gedekt moeten worden. Ze komen naar de stad en staan langs de kant van de weg te wachten op werk. Ze wor-

De huishoudschool, waar geleerd en gewoond kan worden

den meegenomen, soms als meisje voor een dag, soms met verkeerde doeleinden. Ze kennen vaak hun rechten niet, hebben geen netwerk om op terug te vallen. Er is onkunde, onwetendheid, misbruik. Je kunt je er alles bij voorstellen.

De vrouw waar wij te gast zijn in december, Fatima Bintou Yafa, is de voorzitter van de vrouwenafdeling van de nationale vakbond. Ze heeft een huishoudschool opgericht waar de meiden opgevangen moeten worden die van het platteland komen. De Verenigde Naties is geïnteresseerd. Als het gaat werken, wordt het concept ook naar andere Afrikaanse landen overgebracht. Ze moeten onderwijs krijgen, het vak leren, de stadse gewoonten leren kennen, en daarnaast hun rechten leren, seksuele voorlichting krijgen en weten dat ze zich kunnen verenigen voor hun rechten bij de nieuwe vakbond voor huishoudelijk werksters. Ze kunnen wonen in het centrum, voor een half jaar, les krijgen en meehelpen in het restaurant om geld te verdienen. En we brengen er nu 6 naaimachines naar toe van Gered Gereedschap, zodat ze kunnen leren naaien en kleren maken om geld te verdienen.

Drie jaar geleden was het ons jaardoel: deze huishoudschool. Sindsdien is er veel gebeurd. De Unesco had subsidie toegezegd, de Wilde Ganzen hadden al gevlogen voor het project. Alles leek voorspoedig te gaan. Toen bleek de oor-

spronkelijke locatie niet door te kunnen gaan, omdat de president het gebouw nodig had voor een politieke deal. Er moest een nieuwe plek gezocht worden en er werd wat gevonden. Het werd opgeknapt en ingericht. Tegelijk moest er een vakbond worden opgericht, opdat de meiden zelf vertegenwoordigd werden in de organisatie en het lespakket van de school. Ook dat is gebeurd.

Brainstorm over statuten en huisregels, Diana tikt.

Een van de laatste dagen dat we er waren, hebben we een dagje gebrainstormd over statuten, huishoudelijk reglement, contracten met de leerlingen en docenten. Veel uitgetikt, en het geld dat ik verzameld had voor ik ging (€ 440,-), gaat besteed worden aan de jurist en notaris die dit allemaal officieel gaan vastleggen. We hebben een school bezocht die al 6 jaar geen geld krijgt voor hun docenten. Ze houden dapper stand, maar de school leidt een wat zieltogend bestaan. En

Demonstratie van de vakbond voor huishoudelijk werksters voor de senaat.

ook hier is het geld voor docenten onzeker. Als ze nu beginnen, legt Kine uit, hebben ze minder kans dat ze geld krijgen. Nu is het cruciaal: gaat de overheid geld geven voor de leraren of moet alles door eigen geld worden opgebracht? Eind februari zijn er verkiezingen. Tot die tijd is het *Lees verder op pagina 4 ►*

Dimensies

Luisterend naar Marina die laatst sprak over met jezelf verstoppertje spelen, gingen mijn gedachten ineens een heel andere kant op. Als er iets of iemand verstoppertje speelt, is dat wel datgene wat wij God noemen. Niemand kent het/hem/haar en heeft het ooit gezien.

Om gezien te worden heb je voor mensen ten minste drie dimensies nodig: lengte, breedte en hoogte. In mijn idee zijn tijd en plaats de vierde en vijfde dimensie. Ik kwam dus door een toespraak van Marina ineens in de vijfde dimensie terecht. Kan je zien wat de menselijke geest vermag.

De rest van de dienst heb ik min of meer zitten filosoferen over plaats en tijd. Wij als mens zijn beperkt door plaats en tijd. Als je nadenkt en 'tijd' als dimensie weglaat, is het altijd nu. Er is geen verleden en geen toekomst, alles gebeurt nu. Je verleden is niet weg, maar blijft bestaan; of de toekomst bepaald is of veranderd kan worden, weet ik niet. Waarschijnlijk zijn er oneindig veel mogelijkheden. Als er geen tijd is, is het woord 'altijd' goed op zijn plaats.

Als je nu ook de dimensie 'plaats' weglaat, is overal hier! Dan is het niet belangrijk dat in onze wetenschap het heelal 500 miljard lichtjaren groot is en elementen zo klein dat ze voor ons onzichtbaar zijn, want alles heeft dezelfde maat. Ik kan het me niet voorstellen, laat staan begrijpen. Maar als ik de twee termen altijd en overal bij elkaar zet, kom ik met 'altijd overal' toch dicht bij ons begrip van God!

Dan blijven er nog drie dimensies over: lengte, breedte en hoogte. Als God daar niet aan onderhevig is, is God voor ons onzichtbaar. Dan kun je naar onze begrippen niet eens meer zeggen dat God bestaat, want we weten dat niet. Als God wel bestaat, dan is dat in een vorm, fase (verkeerde woorden maar ik weet geen betere) die wij niet kennen en niet begrijpen. Zou iemand eens willen proberen dit aan mij uit te leggen, zodat ik er misschien iets van zou kunnen begrijpen!

● *Ton Visser - De twijfelaar*

Seidermaal

Op Witte donderdag 5 april wordt er weer een Seidermaal gehouden. Opgeven in de koffiehoeke of Mail H.Ghijs@zonnet.nl of tel. 020 6266155
● Hortense

Bestuur geïnstalleerd - vervolg van pagina 3 ►
Zoals elders in dit HGL te lezen is, hebben we afgelopen VA voorgangers, bestuursleden en een nieuw jaardoel gekozen. Langs deze weg willen we Hedwig, Dorien en Hans nogmaals hartelijk danken voor hun inzet.

Dorien heeft een aantal jaren de taak van secretaris vervuld en heeft door drukte van opgroeiende kinderen en werk aangegeven zich geen kandidaat meer te kunnen stellen. Heel jammer, maar Dorien je hebt aangegeven wel inzetbaar te zijn voor o.a. het inrichten van de kerk op een paar zondagen. En daar zijn we heel blij mee, want vele handen maken licht werk!

Hans, als PR-man heb je je ingezet voor ons allen en heb je samengewerkt met anderen om de lunchconcerten te verzorgen. Nu ga je een andere kant van jou met ons delen: je bent gekozen tot een van de vaste voorgangers!

Hedwig. Je maakt door, waar iedereen van ons óf voor vreest óf het op een of andere manier heeft meegemaakt. Ziek worden en dan zo ziek dat je moet opgeven waar je goed in bent. Zingen en met elkaar in het bestuur zo goed mogelijk richting geven aan de geloofsgemeenschap. Waar je je met hart en ziel aan wilt toewijden. Weet dat we je, net als andere Duiven willen dragen zo goed als we kunnen. Niet op adelaarsvleugels, maar op vele Duifvleugels!

Marina en Marc van harte welkom in het bestuur! Ik wens alle betrokken mensen die De Duif bezoeken en zich willen laten inspireren een goede tijd toe.

Namens het bestuur,

● Yvon van der Meer

Ai en djzie

De manier waarop geboren Nederlanders met hun eigen moedertaal omgaan, is niet altijd even indrukwekkend. Ik hoor mezelf ook wel eens zinnen uitkramen waarbij ik me dan geruststel met de gedachte 'als de boodschap maar overkomt'. Maar eigenlijk lijkt het 'ergens nergens op'!

Ik troost me dan ook met de gedachte dat ik niet de enige ben die in de fout gaat. Beetje slap misschien, maar wel effectief voor de eigen gemoedrust. Toch word ik steeds door mijn taalgeweten achtervolgd. 'Je maakt er weer een rommeltje van', gonst het in me na. Misschien is dat regelmatige gegons er de oorzaak van dat ik een zekere allergie ontwikkeld heb voor de gewoontes die anderen er op na houden in hun taalgebruik. Ik vind dat ook niet altijd even cool en chic! Advertenties praten ook niet altijd van 'kwaliteit'. Nee, er moet zo nodig 'quality' staan. Of als het om hulp gaat, spreekt men van 'service' of 'helpdesk'. Nou ja, wie valt daar nog over? En het woord 'support' voor ondersteuning bezorgt ook niemand koude rillingen.

Maar ja, wat moet ik met de 'girls on stage' die de 'highlights' van de 'show' zijn? En mijn boodschappen die ik eventueel kan doen in het 'UPC Center'. En op internet kan ik alleen maar 'downloaden' en niet 'binnenhalen'. Een doosje met 10 cd-schijfjes heet een '10-pack'. En mijn stukje in de Wijkkrant heet ook 'column'. Nou vraag ik je toch! Dit is toch de 'limit'!

Nou ja, dit gaat tenminste dan nog om woorden en termen, waarvan sommige min of meer ingeburgerd zijn. Je kunt het de internationalisering van de taal noemen. Misschien dat de fanatieke Esperantist dit alles een beetje als broodroef beschouwt, maar daar kan ik niet mee zitten. Maar te gek voor woorden wordt het wat ING presteert. U weet wel, die 'moneymaker', die net zo'n heel groot gebouw heeft laten neerzetten langs de A10. Een soort reus met een glazen libellekop. De één noemt het in onvervalst Nederlands een 'klapschaats', de ander spreekt van 'strijkbout'. Ik hoorde ook de naam 'roeiboort', 'glazen muil' en 'poenschoen'. De mooiste toepasselijke en dubbelzinnige bijnaam vind ik wel 'kruimeldief' (alsof een kruimeldief zo'n duur gebouw kan neerzetten!).

Kortom, allemaal typering voor een in glas gevat gedrocht, waarvan voor mij dat glas het enige voordeel heeft dat je er doorheen kan kijken. Zo valt het tenminste niet meteen op dat het een gedrocht is. Nu wil de trotse directie van het gebouw, waar je als gewone burger niet welkom bent, hebben dat je praat over het (of de) 'ai en djzie building'. Daarmee de drie letters ook nog eens een Engels klankje gevend. Nou vraag ik je toch! Moet ik letters ook nog gaan verenigen! Zijn ze helemaal van de ratten besnuffeld! Ik vind dat zo'n rothouding dat ik het lekker bij 'ie en gée' houd. Lekker pûh!

● Harris Brautigam

Huishoudschool - vervolg van pagina 3 ► lobbytijd om geld los te krijgen van de president of beloftes van de kandidaten. Daarna moet de kogel door de kerk. Hoe moet het verder gaan, als er toch geen geld voor leraren komt bij de huishoudschool. Gaan ze als vrijwilligersproject verder, dan moeten ze zelfsupporting worden. En zal het geld dat ze kunnen verdienen met het restaurant, voldoende kunnen zijn?

Projecten zijn er genoeg, maar er zijn er te veel die stil liggen, zegt Anne-Marie, mijn vriendin die al veel projecten heeft gesteund en die mijn anker is in Senegal. Belangrijk is dat het echt van onderaf komt, gevoeld noodzakelijk is en gedragen. Ze heeft geloof in dit project, dit gaat er komen. Maar vraag me niet wanneer. Binnenkort, zegt Kine, die er heilig in gelooft. Misschien morgen, misschien over een jaar.

● Diana Vernooij